05/03/2024

Institutul Național al Patrimoniului renovează bisericuța de lemn din satul natal al PS Benedict Bistrițeanul

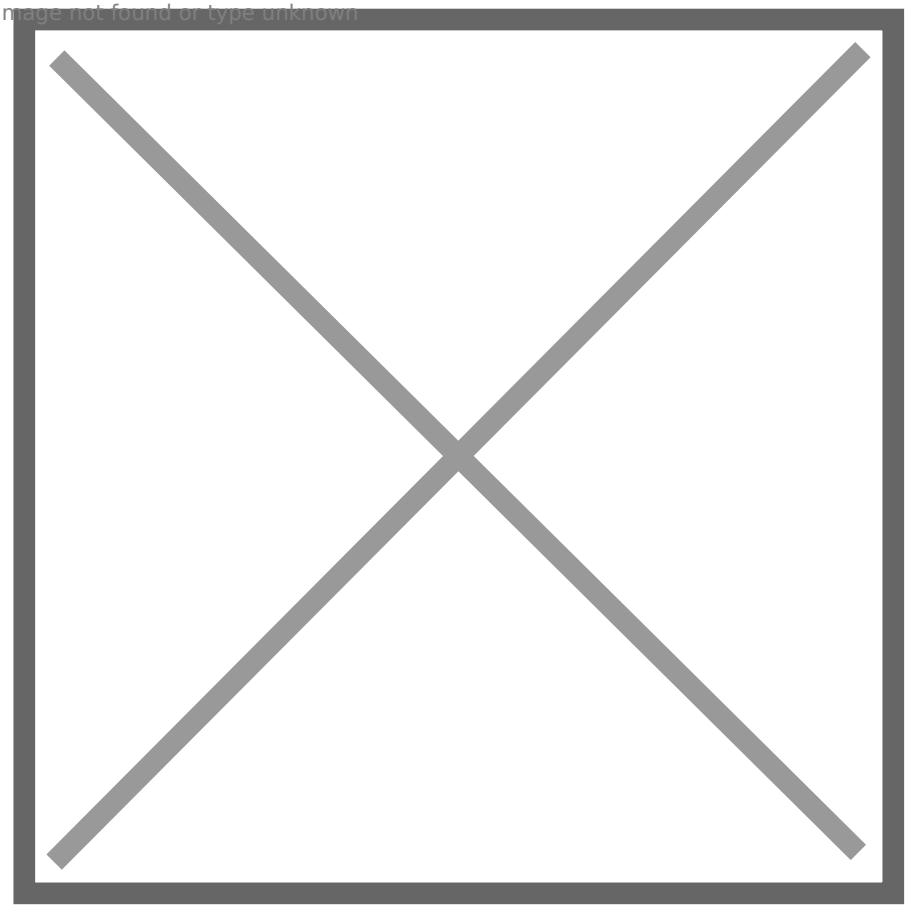
Institutul Național al Patrimoniului va renova bisericuța veche de 250 de ani din satul natal al Preasfințitului Părinte Benedict Bistrițeanul. Bisericuța de lemn din Sartăș, județul Alba, este monument istoric și datează dinainte de anul 1780.

Proiectul a fost declarat câștigător la selecția dosarelor depuse pentru finanțare din fondul Timbrul Monumentelor Istorice în sesiunea octombrie – decembrie 2023. Valoarea proiectului de restaurare se ridică la 160.560 de lei, informează Adevărul.

Sfântul lăcaș are hramul „Pogorârea Sfântului Duh” și este așezat în cimitir, pe deal, în partea de nord-est a satului. Fundația este făcută din piatră, iar pereții din lemn, tencuiți la exterior.

Interiorul este pictat conform unui proiect iconografic de tradiție post-brâncovenească, specifică Transilvaniei. Cea mai veche este pictura naosului.

Image not found or type unknown

Pictura icoanelor împărătești, cu fondul de aur în relief bogat decorat cu volute și butoni, este influențată de pictura de factură occidentală.

Sartăș este un sat din Munții Apuseni, care aparține de orașul Baia de Arieș. Printre fiii notabili ai satului se numără Vasile Pleșa (1876 – 1938), deputat în Marea Adunare Națională de la Alba Iulia din 1918 și Preasfințitul Părinte Benedict (n. 1984), Episcop Vicar al Arhiepiscopiei Vadului, Feleacului și Clujului.

Amintirile PS Benedict Bistrițeanul despre bisericuța din Sartăș
„Bisericuța din satul nostru ține de copilăria mea teologică. Acolo m-am trezit alături de părintele meu, care era slujitor al lui Dumnezeu cu toată ființa lui, cu toată viața lui, un om al munților și pentru oamenii din satul meu de munte”, a declarat Preasfințitul Părinte Benedict Bistrițeanul pentru Basilica.ro.

„Sunt extrem de multe amintiri frumoase care mă leagă de acest loc în care am copilărit, dar cred că nu voi uita niciodată sărbătoarea Paștilor, în zorii zilei, la 05:00 dimineața, așa cum se săvârșea, mergeam pe-ntuneric la slujbă într-un fior solemn pe care îl presupunea momentul așteptării și, deodată cu răsăritul soarelui, cu lumina care se întrezărea, se arăta lumina lui Hristos.”

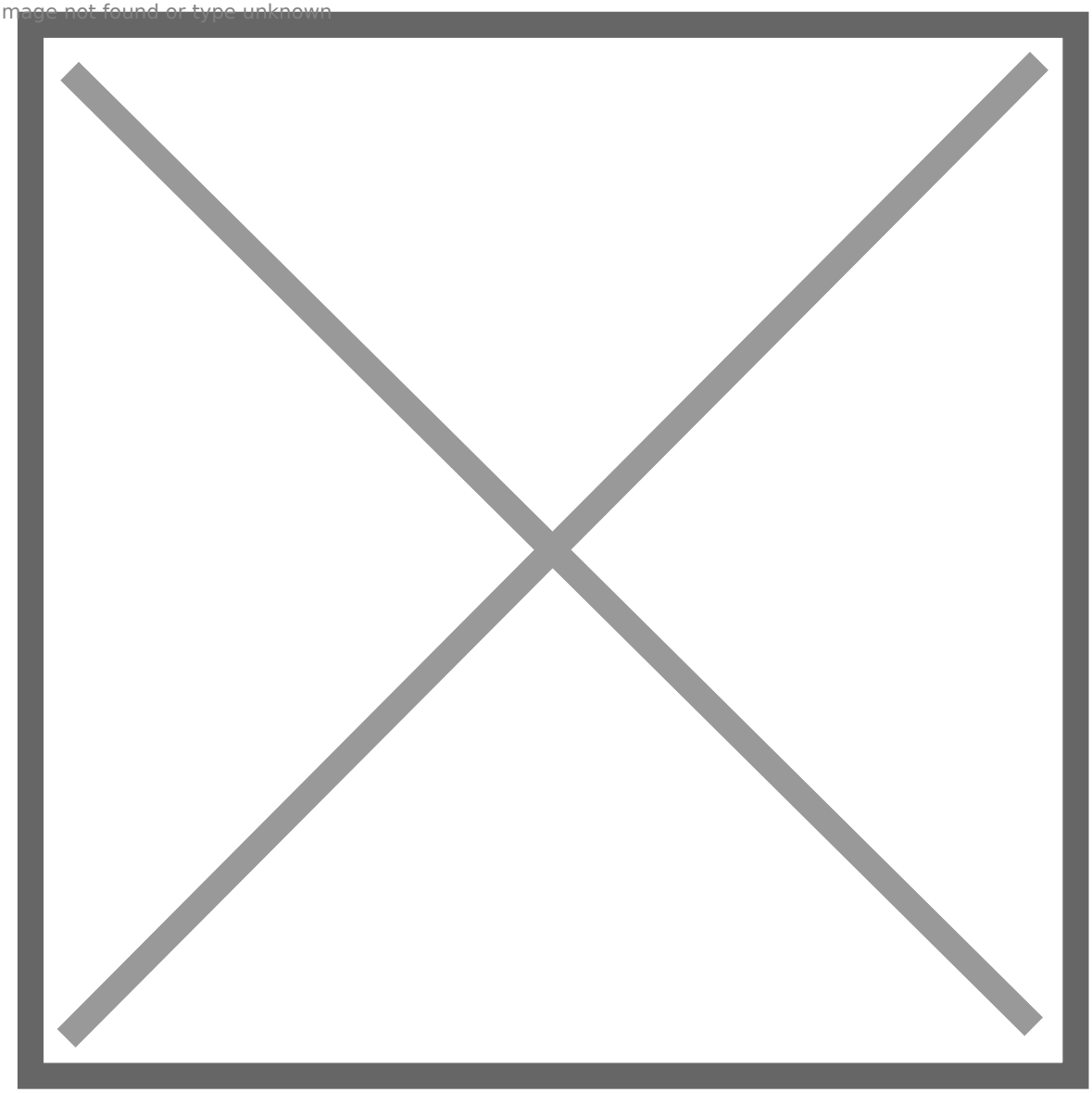
Ierarhul a evocat imaginea cimitirului de lângă bisericuța de lemn, văzut la lumina

lumânărilor de Înviere.

„Credincioșii cu lumânări în mână, dar și cimitirul care se desfășoară lângă biserică, și el plin de lumânări, pentru că lumina Învierii venea și pentru cei vii, dar și pentru cei morți. Iar bucuria ca însoțea momentul, pentru copiii satului, dar și pentru părinții noștri și pentru bunici, pentru toți cei care veneau la biserică, era foarte mare”, a spus Preasfinția Sa.

Zilele de Paști la bisericuța de lemn
„Și zilele de Paști se desfășurau acolo, în jurul bisericii. Veneam acasă pentru puțină vreme și reveneam apoi la biserică – și pentru slujbă, dar și pentru părtășia sărbătorii și pentru comuniunea pe care o presupunea această întâlnire a tuturor celor din sat plecați sau care se odihneau în cimitir.”

Image not found or type unknown

Tot acolo am învățat să cânt la strană și tot acolo i-am cunoscut pe oameni aceștia minunați care îmi sunt alături unii și acum”, a mărturisit Episcopul Vicar al Arhiepiscopiei Vadului, Feleacului și Clujului.

„Însă unii dintre ei s-au dus în eternitate, dar nu o să-i uit niciodată. Toți la un loc și fiecare în parte au reprezentat chipul omului cuminte, acea cumsecădenie de la țară și, cum se zice, mai ales din satul de munte, cu o viață nu tocmai ușoară, dar cu dârzenie și cu bucuria de a face lucrurile bine.”

Simbol al comunității

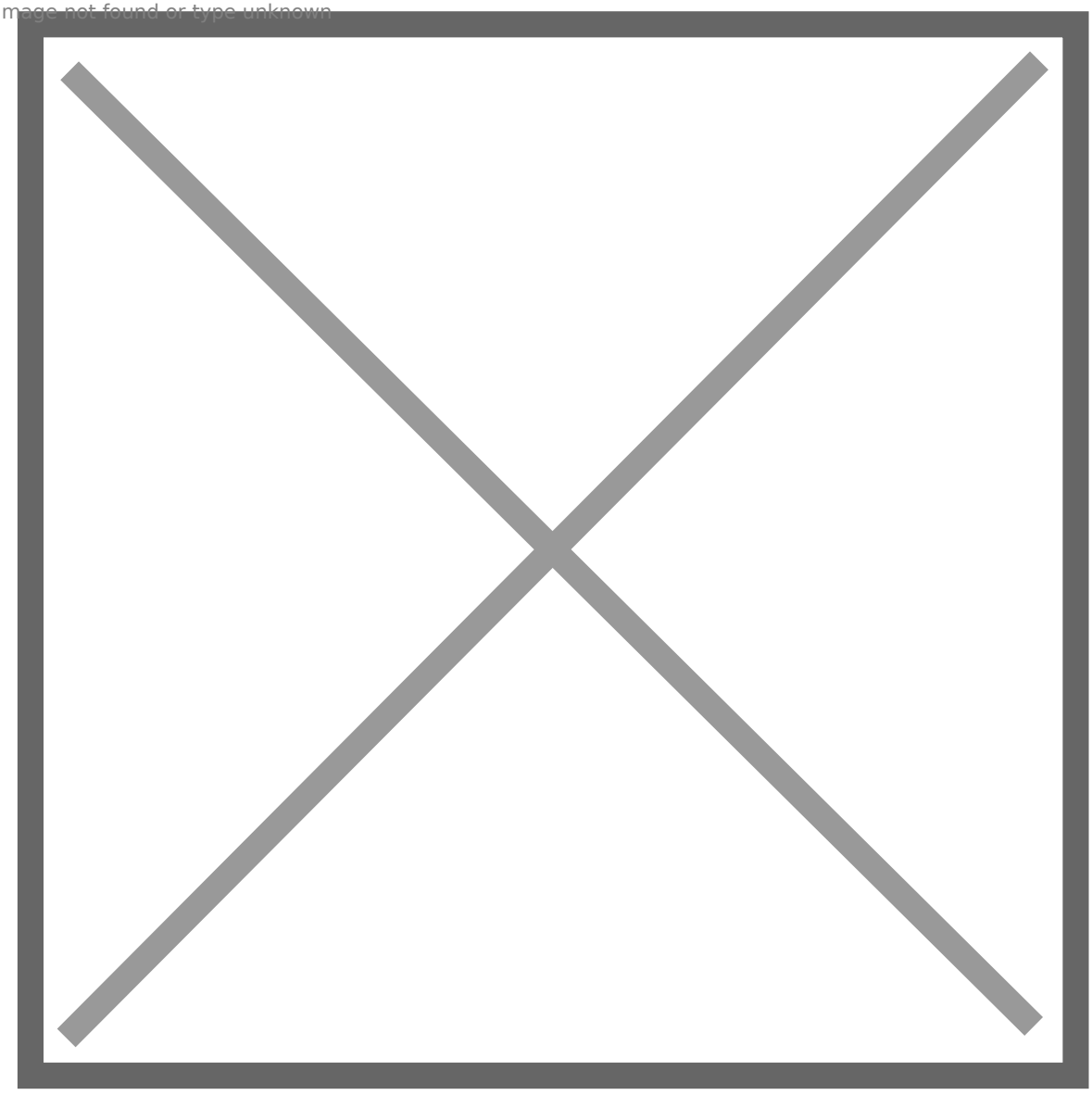
„Oameni hotărâți și apropiați de Biserică sunt nostalgici mereu pentru acel loc și acea bisericuță pentru care mă bucur nespus acum că își va primi o înfățișare nouă. Ea rămâne o «măicuță» după vârstă, bătrână, dar frumoasă. Și acum se pare că va și întineri. Sigur, în sat, acum, suntem mai puțini, sau, oricum, mult mai puțini

decât altădată”, a spus Preasfințitul Părinte Benedict Bistrițeanul.

„Dar faptul că ținem la biserica noastră ne arată ca o comunitate strânsă în jurul ei și în jurul părintelui nostru, care de 40 de ani slujește acolo.”

„Avem și o biserică nouă, bineînțeles, construită în timpul copilăriei mele tot de către părintele nostru, tatăl meu, care îi adăpostește pe creștini acum la rugăciune în timpurile prezente și de care ne bucurăm, pentru că a fost o muncă colectivă, a tuturor împreună: cei mari, cei mici, bărbați sau femei, dorind să avem o biserică mai spațioasă și mai frumoasă. ”, a spus ierarhul născut la Sartăș.

Image not found or type unknown

„Dar nu i-a luat locul celeilalte. Fiecare cu locul său, așa cum, în casă, mama nu ia locul bunicii și bunica se bucură de mamă atunci când ea întinerește și se arată frumoasă.”

„Așadar este satul nostru și îi mulțumim lui Dumnezeu pentru că lucrurile se

întâmplă bine și că bunica noastră bisericuță are această oportunitate de a-și arăta mai bine frumusețea pe care deja o are. Cu nostalgie, dar și cu recunoștință mă întorc cu gândul la acea bisericuță și, de fiecare dată când ajung, bucuria este mare pentru această întâlnire și pentru oamenii minunați pe care îi regăsesc acolo.”

Foto credit: Wikipedia / Mircea Rareș Țetcu

basilica.ro